

[Pøter Jørgensen.]

mente, at tilstedeværelsen af et universitet havde synderlig megen betydning for den kursusvirksomhed, der skulle udføres af afdelingerne under Danmarks lærerhøjskole i provinsen. Det er naturligvis ting, som der nu for ministeren er grund til at overveje, og han har et år til disse overvejelser.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg skal blot ganske kort sige, at de afgrænsningsproblemer, hr. Peter Jørgensen rejste, skal vi være opmærksom på i forbindelse med det videre arbejde med lovforslaget.

Hvorvidt det er relevant at vente på placeringen af de kommende universitetscentre, er det svært at svare ja eller nej til. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at der tidligere fra Danmarks Lærerforening har været interesse for, at der var en vis forbindelse mellem læreruddannelse og universiteter, og det var jo, som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger, et udtalt ønske fra rektor Torpe, at man tog hensyn til placeringen af de kommende universitetscentre. Hvis imod al forventning denne placering skulle trække ud, kan det spørgsmål rejse sig, om vi ikke næste år skal se at få fastlagt afdelingerne af Danmarks lærerhøjskole, sådan som det er bebudet her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1964-65.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tillæg B. sp. 67).

Sagen sattes til forhandling.

Poul Nilsson: Udvalget har som hidtil bestræbt sig for at bringe regnskabsafslutningen for det foregående år frem til folketingets afgørelse ret hurtigt efter afgivelsen af statsrevisorernes betænkninger. Når statsregnskabet for finansåret 1964-65 alligevel først foreligger til godkendelse nu, skyldes dette det mellemliggende folketingsvalg og den deraf fulgte ændring i udvalgets sammensætning.

Som udvalget allerede fremhævede i sin beretning for folketingsåret 1964-65, må det — i forbindelse med den af folketinget i marts 1966 vedtagne beslutning, hvorefter fristen for afgivelse af statsrevisorernes betænkning er blevet forlænget med 2 måneder fra 1. marts til 1. maj — forventes, at folketingsudvalgets betænkninger fremover først vil kunne foreligge i det efter statsrevisorernes betænkningssagførelse følgende folketingsår. At dette i nogen grad vil gå ud over behandlingens aktualitet, er selvfølgelig beklageligt, så meget mere som stoffet på det tidspunkt, da det når frem til folketinget, allerede længe har været gjort til genstand for mere eller mindre saglig omtale i pressen.

Som min forgænger i embedet som formand for udvalget, hr. Dupont, påpegede sidste år, kan man ikke have noget imod, at statsrevisorernes betænkning gøres til genstand for offentlig omtale og diskussion, og at der holdes et vågent øje med statsadministrationen. Derimod må udvalget finde det højst beklageligt, at presseomtalen af forhold, som behandles i statsrevisorernes betænkning, i vidt omfang sker, inden betænkningen formelt er afgivet og kommet folketinget i hænde. Når det samtidig må konstateres, at sager, der på denne måde er kommet frem i utide i pressen, i mange tilfælde kunne have været imødegået, såfremt presseomtalen først var kommet frem efter betænkningens afgivelse, finder udvalget, at der må gøres noget for at tilstoppe de lækager, der åbenbart må være et eller andet sted.

Udvalget har drøftet dette spørgsmål nærmere både med statsrevisorerne og finansministeren, der hver for sig har tilkendegivet, at de er enige i udvalgets synspunkter, og at der bør tages de bedst eg-